

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України в Закарпатській області

Слідчий відділ

вул. Довженка, 3, м. Ужгород, 88000, тел. (03122) 3-61-32

www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_zak@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001562

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

місто Ужгород

«14» червня 2023 року

Старший слідчий 2-го відділення слідчого відділу Управління СБ України в Закарпатській області майор юстиції Стреніцький Роман Валентинович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 22022070000000059 від 19.04.2022 та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

громадянину України Сверловичу Владиславу Юрійовичу, 04.01.1975 року народження, зареєстрованого за адресою: Закарпатська область Ужгородський район с. Дубриничі вул. Підгорбна, буд. 4, мешканцю м. Зеленоград рф, раніше судимого.

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень (злочинів) передбачених:

- **ч. 2 ст. 436-2 КК України** – виготовлені та поширенні матеріалів, у яких міститься виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії рф проти України, розпочатої у 2014 році, заперечення тимчасової окупації частини території України.

- **ч. 2 ст. 110 КК України** – у розповсюдженні матеріалів із закликами до вчинення умисних дій з метою змін меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, тобто посягання на територіальну цілісність і недоторканність України, повторно.

Фактичні обставини кримінального правопорушення (злочину), у вчиненні якого підозрюється Сверлович В.Ю.:

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, російська федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями – № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН;

№ 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки, та № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить Визначення агресії, – установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;
- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;
- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;
- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;
- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;
- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;
- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;
- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та невтручання у внутрішні справи держав були закріплені також у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року, який підписаний СРСР, правонаступником якого є російська федерація.

Статтями 1 та 2 III Конвенції про відкриття воєнних дій від 18 жовтня 1907 року, яка вступила в дію 26 січня 1910 року та 7 березня 1955 року визнана СРСР, правонаступником якого є російська федерація, передбачено, що військові дії між державами не повинні починатися без попереднього та недвозначного попередження у формі або мотивованого оголошення війни, або ультиматуму з умовним оголошенням війни. Про існування стану війни має бути без зволікання оповіщено нейтральним державам, і він матиме для них дійсну силу лише після отримання оповіщення.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з цим документом територія України є неподільною та недоторканною.

Незалежність України визнали понад 68 держав світу, серед яких і російська федерація (далі - рф).

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

31 травня 1997 року, відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заключним актом Ради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та російська федерація уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року №13/98-ВР та федеральним Законом російської федерації від 2 березня 1999 року № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2 – 3 зазначеного Договору, російська федерація зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та російською федерацією про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований російською федерацією 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької і Луганської областей відноситься до території України.

Статтями 1-3 Конституції України, яка прийнята Верховною Радою України 28.06.1996, визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.

Згідно зі статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до ст. 68 Конституції України, кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. Систему адміністративно-територіального устрою України складають: АР Крим, області, зокрема Донецька та Луганська, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Відповідно до статті 7 Закону України «Про основи національної безпеки України» - інформаційною безпекою є, зокрема, захищеність України від намагань маніпулювати суспільною свідомістю, у тому числі шляхом поширення недостовірної, неповної або упередженої інформації.

Стаття 8 Закону України «Про основи національної безпеки України» зазначає, що з урахуванням геополітичної і внутрішньої обстановки в Україні діяльність усіх державних органів має бути зосереджена, зокрема на прогнозуванні, своєчасному виявленні, попередженні і нейтралізації зовнішніх і внутрішніх загроз національній безпеці, збереження соціально-політичної стабільності суспільства та зміцнення позицій України у світі. Основним напрямом державної політики з питань національної безпеки України в інформаційній сфері є, крім іншого, забезпечення інформаційного суверенітету України.

20 лютого 2014 року, з метою блокування та захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури для забезпечення військової окупації та подальшої анексії рф території АР Крим і м. Севастополя, усупереч вимогам пунктів 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року, пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримку миру та стабільності в Співдружності Незалежних Держав від 10 лютого 1995 року, статей 2, 3 Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією, принципів Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року, а також всупереч вимогам частини 4 статті 2 Статуту ООН, Декларації Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та декларацій, затверджених резолюціями Генеральної Асамблеї ООН № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету, № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН, № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки, № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить Визначення агресії, статей 1, 2 III Конвенції про відкриття воєнних дій від 18 жовтня 1907 року, статей 1, 2, 68 Конституції України, на територію суверенної держави Україна, а саме АР Крим і м. Севастополь, представниками влади рф і службовими особами зс рф розпочато збройне вторгнення регулярних військ РФ на територію України.

Частиною 2 статті 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15 квітня 2014 № 1207-VII констатовано, що тимчасова окупація території України розпочалася 20 лютого 2014 року.

Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» від 18 січня 2018 року № 2268-VIII визначено, що збройна агресія російської федерації розпочалася з неоголошених і прихованих вторгнень на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, а також шляхом організації та підтримки терористичної діяльності; російська федерація чинить злочин агресії проти України та здійснює тимчасову окупацію частини її території за допомогою збройних формувань російської федерації, що складаються з регулярних з'єднань і підрозділів, підпорядкованих міністерству оборони російської федерації, підрозділів та спеціальних формувань, підпорядкованих іншим силовим відомствам російської федерації, їхніх радників, інструкторів та іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих російською федерацією, а також за допомогою окупаційної адміністрації російської федерації, яку складають її державні органи та структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні російській федерації самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

Відповідно до рішення Ради національної безпеки і оборони України (далі по тексту РНБО) від 14 вересня 2020 року «Про Стратегію національної безпеки України», затвердженої Указом Президента України № 392/2020 від 14 вересня 2020 року - Для відновлення свого впливу в Україні російська федерація, продовжуючи гібридну війну, системно застосовує політичні, економічні, інформаційно-психологічні, кібер- і воєнні засоби; посилюються угруповання збройних сил російської федерації та їх наступальний потенціал, регулярно проводяться масштабні військові навчання поблизу державного кордону України, що свідчить про збереження загрози військового вторгнення; зростає мілітаризація територій тимчасово окупованої Автономної Республіки Крим та міста Севастополя; зберігається загроза з боку російської федерації вільному судноплавству у Чорному та Азовському морях, Керченській протоці. Спеціальні служби іноземних держав, насамперед російської федерації, продовжують розвідувально-підривну діяльність проти України, намагаються підживлювати сепаратистські настрої, використовують організовані злочинні угруповання і корумпованих посадових осіб, прагнуть зміцнити інфраструктуру впливу. Деструктивна пропаганда як зовні,

так і всередині України, використовуючи суспільні протиріччя, розпалює ворожнечу, провокує конфлікти, підриває суспільну єдність. Державний суверенітет, територіальна цілісність, демократичний конституційний лад та інші життєво важливі національні інтереси мають бути захищені також від невоєнних загроз з боку російської федерації та інших держав, зокрема спроб спровокувати внутрішні конфлікти.

21 лютого 2022, з метою створення приводів для ескалації конфлікту і спроби виправдання своєї агресії перед громадянами російської федерації та світовою спільнотою, російською федерацією визнано «Донецьку народну республіку» та «Луганську народну республіку» незалежними державами.

У період до приблизно 05 години 00 хвилин 24 лютого 2022 року президент російської федерації володимир путін, а також інші невстановлені представники військово-політичного керівництва рф, діючи всупереч вимогам п.п. 1,2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів зс рф на територію України.

Так, 24 лютого 2022 року о 5 годині президентом російської федерації володимиром путіним оголошено рішення розпочати військову операцію в Україні, у зв'язку з чим на виконання вищевказаного наказу, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади рф, її збройних сил, спецслужб та інших осіб, військовослужбовці збройних сил російської федерації, шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України Київської, Чернігівської, Сумської, Харківської, Луганської, Донецької та інших областей, в тому числі вийшовши за межі адміністративних кордонів Херсонської, Миколаївської, Запорізької областей, та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, а також окупували частин вказаної території України, чим змінили межі її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що частково продовжується по теперішній час та призводить до загибелі людей та інших тяжких наслідків.

24 лютого 2022 року указом Президента України Володимира Зеленського №64/2022, у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України на 30 діб та який 20.03.2022 Законом України про затвердження Указу Президента України "Про продовження строку дії воєнного стану в Україні" №2119-IX (реєстр. №7168) продовжено на 30 діб до 25.04.2022.

Рішенням Верховної ради України відповідно до Резолюції Генеральної Асамблеї ООН 3314 «Визначення агресії» від 14 грудня 1974 року російська федерація визнана державою-агресором, яка здійснює збройну агресію проти України, розв'язала і веде повномасштабну агресивну війну проти України та Українського народу з порушенням норм міжнародного права, вчиняючи злочини проти людства.

Як встановлено, планування, фінансування та реалізація російською федерацією агресивної війни та агресивних воєнних дій проти України, проведення розвідувальної та підривної діяльності на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, організовується, спрямовується, здійснюється силами, насамперед, зс рф, головного розвідувального управління генерального штабу збройних сил російської федерації, федеральної служби безпеки російської федерації, найманців, а також осіб, залучених до співробітництва на конфіденційній (негласній) основі, у тому числі громадян України.

Досудовим розслідуванням встановлено, що громадянин України Сверлович Владислав Юрійович, після початку збройної агресії рф проти України, будучи прихильником

мілітаризованої політики здійснюваної рф щодо України та підтримуючи ідеологічну основу так званого «русского мира», перебуваючи у невстановленому досудовим розслідуванням місці, з використанням загальнодоступних інформаційних ресурсів в соціальній мережі «Facebook» свідомо виправдовує та заперечує збройну агресію рф проти України, розпочатої у 2014 році, визнає правомірною, заперечує тимчасову окупацію частини території України.

Так, на виконання свого злочинного умислу Сверлович В.Ю., будучи громадянином України, усвідомлюючи злочинність своїх дій, будучи обізнаним про здійснення рф збройної агресії проти України, керуючись ідеологічними мотивами, створив загальнодоступний обліковий запис в соціальній мережі «Facebook» під ніком «Vlado Zelenograd», за посиланням: <https://www.facebook.com/vlado.zelenograd.3>.

Використовуючи наявні в своєму користування інформаційні ресурси у мережі Інтернет, Сверлович В.Ю. усвідомлюючи, що опубліковані матеріали з 27.03.2022 по 11.04.2022 користувачами даної мережі формують певні ідеї і погляди направленні на схвалення інших користувачів до вчинення активних дій, поширив публікації, чим здійснив психологічний вплив на користувачів зазначених соціальних мереж.

В такий спосіб, Сверлович В.Ю. виготовив та поширив наступні матеріали:

- 27.03.2022 року о 06:25, користувач «Vlado Zelenograd» в особі Сверловича В.Ю. розмістив на сторінці свого облікового запису відеозапис білоруського Youtube – каналу «БЕЛАРУСИНФО» за гіперпосиланням «<https://www.youtube.com/watch?v=oWSUVbuSLg>» під назвою «Мариуполь в РУИНАХ. Ополченцы про БОИ в Марьинке. Освобожденные жители о ВСУ»

У ході огляду розміщеного відеоматеріалу встановлено наступний зміст публікації (у проміжок часу 1 хв. 57 сек – 2 хв. 16 сек):

- *А почему могли стрелять постому дому?Находились ли здесь военные....*
- *Ну смотрите, 2 варианта что я думаю...Первый вариант, хотели выкурить людей...люди здесь мешали...представьте, каждую ночь с фонариками ходят, шарятся тут по квартирам все, ну как бы не пуганые...нужно было спугнуть, что бы народ свалил, что бы занять полностью квартиры, огневые точки, и чтоб можно было...*
- *Это кто такие действия делал???*
- *Ну украинская армия...*

У вказаному пропагандистському відеозаписі, ЗСУ зображуються військовим злочинцями, які вбивають мирне населення, спалюють тіла своїх побратимів та нехтують правилами та звичаями ведення війни. Зазначається, що в Україні армія рф воює саме з фашистськими німецькими, американськими, натовськими загарбниками, а саме, в ході подальшого огляду вищевказаного відеозапису, встановлено наступний зміст публікації (у проміжок часу 5 хв. 50 сек – 7 хв. 05 сек):

- *Сергея, скажи пожалуйста, куда ты идешь добровольцем?*
- *Куда, куда...куда все сейчас идут... едем отечество освобождают от фашистских, немецких, американских, западных захватчиков...*
- *Натовских?*
- *Натовских..да..вот едем именно туда...помогать нашей Родине...России...*
- *Хорошо...едешь не с Украиной воевать получается?*
- *Так нет конечно...с Украиной для чего воевать, это наши братья, братья славяне, все наши, едем воевать с американцами, по сути и с их вассалами, все все это понимают...*
- *Коллективный запад?*
- *Коллективный Запад, да, который нам жизни вечно не дают...нормальной..*
- *Сергей, а вы туда политруком едете?*
- *Да, едем политруком, будем идеологически закалять моральный дух бойцов и понимать что они воюют не с Украиной, а воюют они с Западом, Америкой с их вассалами...*
- *Что воюют не за ДНР?*
- *Да! А воюем за отечество, за которое наши деды воевали, вот за то мы и воюем!*

сейчас, все в принципе повторяется...история повторяется..

- Границы 45 года?

- Границы 45 года, конечно, как Путин и сказал, Путин так же и сказал в принципе...кто понимает тот понимает...это освободительная война...поэтому...все все скоро поймут, это очевидно...пока так...

Поряд з цим, у вказаному відеозаписі використано свідчення полоненого українського військовослужбовця, який стверджує, що саме співробітники ГУР та батальйону «Азов» нібито замінували більшість цивільних та інфраструктурних об'єктів в Маріуполі, через те, що основні втрати несли не війська РФ, а звичайні громадяни, а київська влада використовує населення як «пушечне м'ясо». Російські військові, війська та міліція ДНР зображуються героями та визволителями, які рятують Україну від київського режиму та американських загарбників.

- 09.04.2022 року о 08:43, користувачем «Vlado Zelenograd» (адмініструється громадянин України Сверловичем В.Ю.) у особистому профілі в мережі «Facebook» розміщено особистий допис з назвою: «УКРАИНСЬКА РАКЕТА ТОЧКА У ЗАБИЛА 40 ЧОЛОВІК У КРАМАТОРСЬКУ!!!». Надалі, у директорії «Коментарі» до даної публікації «Vlado Zelenograd» (Сверлович В.Ю.) у відповідь користувачу «Lolita Fuchs», зазначає, що *«се не херня се пудтверджено..э факти...»*

У ході подальшої дискусії з іншими користувачами, «Vlado Zelenograd» (Сверлович В.Ю.), наполягає на своїй теорії *«да... э даже свидетели котри видили як она и з якого боку пудлитала»* та наголошує *«сначала украина признала потом отказалася же то руське но э доказательства и факти..»*

На запитання користувача під ніком «Ivan Vanja Mordovanets»: «Які є докази???» , «Vlado Zelenograd» (Сверлович В.Ю.) відповідає: *«точка у лем на вооружении украины надпись на ракети, номер якуй части принадлежит всу министерство...свидетельства очевидцю...война и война...но треба свои ошибки признавати!!!..коли свои уничтожавуть своїх и начинают брехати то вже дно!..»*

Водночас, під дописом, у відповідь користувачу «Yovbal Vasil» на його заклик пам'ятати хто почав війну, ???», «Vlado Zelenograd» (Сверлович В.Ю.) зазначає *«...войну началисьте ви украинци в 2014 р..8 року вы провоцировали росию...»*

11.04.2022 року о 06:41, користувачем «Vlado Zelenograd» (адмініструється гр. України Сверловичем В.Ю.) у особистому профілі в мережі «Facebook» що за гіперпосиланням: www.facebook.com/photo/?bid=1152778568816220&set=a.291827671577985, розміщено фото публікацію з текстом: **«БОЛИЕ 800 ВОЕННИХ БАЗ ПО ВСЕМУ МИРУ, БОЛЬЕ 2 МИЛИОНОВ ЖЕРТВ. РЕАЛЬНОСТЬ АМЕРИКАНСКОЙ ДЕМОКРАТИИ»**

У коментарях під даним дописом, «Vlado Zelenograd» (Сверлович В.Ю.) цитує меседжі російської пропаганди, зображуючи рф, як державу, яка визволяє та спасає світ. Водночас стверджує, що *«Донбас это новообразовавшиеся государство 2014 г. Путем референдума и волеизъявлением народа проживавшего на данной территории..Погибшие мирные жители ДНР/ЛНР исключительно действиями нацбатов и всу..»*

Згідно з висновком судово-лінгвістичної експертизи №54/15/6-236 від 23.02.2023, у вищевказаних публікаціях розміщених та поширених Сверловичем В.Ю., на сторінці «Vlado Zelenograd» у соціальній мережі «Facebook», наявні висловлювання, що виражають високий ступінь схвалення, прихильності, підтримки деструктивних щодо України рішень та дій держави – агресора російської федерації, виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії російської федерації проти України, заперечення тимчасової окупації російською федерацією частини територій України.

Таким чином, за вищевикладених обставин Сверлович Владислав Юрійович, 04.01.1975 року народження, обґрунтовано підозрюється у виготовленні та поширенні матеріалів, у яких міститься виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії рф проти України, розпочатої у 2014 році, заперечення тимчасової окупації частини території України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 2 ст. 436-2 КК України.

Так, громадянин України Сверлович Владислав Юрійович, 04.01.1975 року народження, будучи засудженим (in absentia) до 6 років позбавлення волі за вчинення кримінальних правопорушень передбачених ч. 2 ст. 110 ч. 1 ст. 338 КК України, продовжуючи свою злочинну діяльність з використанням особистого профілю «Vlado Zelenograd» у соцмережі «Facebook», що за посиланням <https://www.facebook.com/vlado.zelenograd.3>, 07.04.2023 року з платформи під назвою: «Громада: Буштино, Новобарово, Вонігово, Терєбля, дулово, Кричово, Чумальово» розповсюдив на своїй сторінці публікацію за посиланням: <https://www.facebook.com/100051937324605/videos/598099122336724?idorvanity=252825865251567>.

Згідно з висновком судово-лінгвістичної експертизи від 06.06.2023 № СЕ-19/107-23/5060-ПЧ у публікації, розміщеної та розповсюдженої 07.04.2023 в соцмережі «Facebook», з платформи під назвою: «Громада: Буштино, Новобарово, Вонігово, Терєбля, дулово, Кричово, Чумальово», користувачем під ніком «Vlado Zelenograd», що адмініструється громадянином України Сверловичем В.Ю., тривалістю 2 хв. 57 с., особа жіночої статі звертається до аудиторії із словами, пряма мова: *«Добрий динь срав у пинь, без монтірування без ничого, буду, сьак сяду і буду говорити. Дууже ми красно тоті Українці пишут ош кіть ти зростала на українських піснях та чого по українська не говориш? Файнос питання я бим уповіла, ноо на вто маву дууже прикрасний і дууже довгий отвіт. Бо я врот сбала (нецензурна лексика) Україну вашу, знаєте чого? Бо мені Україна кроме українського паспорта недала руно нухуя (нецензурна лексика) і не дала мені возможность заробити копійку в себе дома коли на Закарпаттю аниєдного заводу аниєної фабрики Україна не поклала шоби мож заробити копійку, прийшли мадяри поклали завод, прийшли німці поклали завод, прийшли італьянці поклали швейну, всьо натомуся кінчело, айбо розумієте ош на сих мізерних заводах на всіх закарпатців міста нисі нам приходиться іти позирати чехи, завто ми всі у чехах йоб його мать (нецензурна лексика) і дале ви ще кажете Закарпаття не Україна, складаєме нахуй петицію йобану і відділяєме Закарпаття від України (нецензурна лексика), а Закарпатських хлопців із фронту вертаєме думів і товди я хочу відіти кося буде на тів воїні нахуй розійобувати ци тоті дипутатіки котрі нахуй сидять (нецензурна лексика) у своїх кабінетах у файних галстучках ци хто? Хуй тарко і ци татко йоб його налево (нецензурна лексика). І дале чому Закарпаття сиділо без світла, і даже не по тому графікови, шо там бов, були графіки, вобіце боло на тоті графіки насрать, а чому? Коли у нас своє гідроелектро станція, кіть хтось загуліть ош є така хубала (нецензурна лексика) на Закарпаттю, шо могло сміло обезпечити по крайнів мірі Львів і Франківськ і так дале, не леш Закарпаття, де логіка? Ви мені об'ясніть ісе тота Україна? Котру я маву страшно любити? І позад цього я маву говорити по Українськи? Ансякий пєсцій хуй (нецензурна лексика) Чогось я не виділа тих людей обися жалували іще за життя Чехословаків ош їм було погано й бла бла бла, лем чогось стало хуйово (нецензурна лексика) коли ми пішли под Україну, вам ісе не замінно не? Не складався пазл, ци так? Триста раз подумайте над тим як писати закарпатцю ош чого не говориш по Українськи. А нащот петиції задумайтеся», містяться публічні заклики до дій, спрямованих на зміну меж території або державного кордону України.*

Характер і форма вираження закликів до дій, спрямованих на зміни меж території або державного кордону України: **складаєме нахуй петицію йобану і відділяєме Закарпаття від України** (нецензурна лексика) - заклик інклюзивної дії, до значної/невизначеної кількості реципієнтів, з метою спонукати їх «складати петицію» та «відділяти Закарпаття від України». На граматичному рівні ілокуція заклику передається за допомогою форми дієслів наказового способу 1 особи множини, одне з яких із семантикою зміни меж певного об'єкта («відділяємо»), що на конотаційному рівні містить сему територіальної зміни, а саме: відокремлення однієї з адміністративно-територіальних одиниць (Закарпатської області) від унітарної держави України, що, за умови успішної реалізації даного заклику, закономірно, призведе до зміни меж території або кордону.

«А нащот петиції задумайтеся» - заклик задуматись на рахунок складання петиції [щодо відділення Закарпаття від України]. На граматичному рівні заклик реалізовано дієсловом 2 особи множини в наказовому способі «задумайтеся», що смислово акцентує увагу реципієнтів на високому ступеню доцільності складання даної петиції. У якості додаткової

аргументації спонукати реципієнтів до складання даної петиції, метою якої, за умови успішної реалізації, є територіальні зміни, автором наводиться перелік тенденційно підібраної інформації, що характеризує перебування Закарпаття у складі України як таке, що має для області негативні наслідки.

Речення, слова, фрази, які містять публічний заклик до дій, спрямовані на зміни меж території або державного кордону України: «складаєме нахуй петицію йобану і відділяєме Закарпаття від України» (нецензурна лексика).

Таким чином, за вищевикладених обставин, Сверлович Владислав Юрійович, 04.01.1975 року народження, своїми умисними протиправними діями розповсюдив матеріали із закликами до вчинення умисних дій з метою змін меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, чим вчинив посягання на територіальну цілісність і недоторканність України, повторно, тобто кримінальне правопорушення (злочин), передбачений, ч. 2 ст. 110 КК України.

Старший слідчий 2-го відділення слідчого відділу
УСБУ в Закарпатській області
майор юстиції

Роман СТРЕНІЦЬКИЙ

ПОГОДЖЕНО
Прокурор відділу
Закарпатської обласної прокуратури

Тетяна МАШКАРИНЕЦЬ

Про підозру мені повідомлено: « 14 » червня 2023 року

Підозрюваний: _____ / _____ /

Захисник: _____ / _____ /

ПАМ'ЯТКА

про процесуальні права та обов'язки підозрюваного Сверловича Владислава Юрійовича, 04.01.1975 року народження

Підозрюваному Сверловичу Владиславу Юрійовичу роз'ясненні його права, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії

чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Також, підозрюваному Сверловичу В.Ю. роз'яснено зміст ст. 63 Конституції України, про те, що: особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Права мені роз'яснені та зрозумілі. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав.

Підозрюваний: _____ /

Захисник: Груш / Угарова Є.О.

«10» год. «52» хв. «14» червня 2023 року.

Повідомлення про підозру вручив та права роз'яснив:

Старший слідчий 2-го відділення слідчого відділу
УСБУ в Закарпатській області
майор юстиції

 Роман СТРЕНІЦЬКИЙ

**КОРИНЕЦЬ ПОВІСТКИ
ПРО ВИКЛИК**

Повістка на ім'я гр-на (ки
Гр-на **Сверловича
Владислава Юрійовича**,
04.01.1975 року
народження, українця,
громадянина України,
уродженця с.
Дубриничі Закарпатської
області проживаючого за
адресою: м. Зеленоград
російської федерації.
Відповідно до вимог ст.ст.
133, 135 КПК України Вам
необхідно з'явитися «19»
червня 2023 року о «08»
год. «00» хв. до
Управління СБ України в
Закарпатській області, за
адресою: м. Ужгород, вул.
Довженка, 3, для участі у
допиті як підозрюваного у
кримінальному
провадженні
№ 22022070000000059 від
19.04.2022 за ознаками
вчинення злочинів,
передбачених
ч. 2 ст. 436-2 ч. 2 ст. 110
КК України.

ОТРИМАВ

(розпис особи про отримання повістки

та ознайомлення зі змістом ст.ст. 138,

139 КПК України)

(інші дані, які підтверджують факт
вручення або ознайомлення)

**Повістку про виклик
вручив**

«__» _____ 2023 року

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Гр-на **Сверловича Владислава Юрійовича**, 04.01.1975 року
народження, українця, громадянина України, уродженця
с. Дубриничі Закарпатської області проживаючого за
адресою: м. Зеленоград російської федерації. Відповідно до
вимог ст.ст. 133, 135 КПК України Вам необхідно з'явитися
«19» червня 2023 року о «08» год. «00» хв. до Управління СБ
України в Закарпатській області, за адресою: м. Ужгород,
вул. Довженка, 3, для участі у допиті як підозрюваного у
кримінальному провадженні № 22022070000000059 від
19.04.2022 за ознаками вчинення злочинів, передбачених
ч. 2 ст. 436-2 ч. 2 ст. 110 КК України.

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:

- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
- 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або
судового рішення;
- 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні
лиха або інші подібні обставини);
- 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу
внаслідок відрядження, подорожі тощо;
- 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у
зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості
тимчасово залишити цей заклад;
- 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб
або серйозна загроза їхньому життю;
- 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
- 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення
особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий,
цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України
порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання
ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим
шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про
причини свого неприбуття, на нього накладається грошове
стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної
заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого,
прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у
випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до
підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано
привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть
відповідальність, встановлену законом.

Старший слідчий 2-го відділення
СВ УСБУ в Закарпатській області
майор юстиції

Роман СТРЕНЦЬКИЙ

«14» червня 2023 року

Стаття 121. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження

1. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження, - це витрати обвинуваченого, підозрюваного, до якого не застосовано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, його захисника, представника потерпілого, пов'язані з переїздом до іншого населеного пункту, найманням житла, виплатою добових (у разі переїзду до іншого населеного пункту), а також втрачений заробіток чи витрати у зв'язку із відривом від звичайних занять.

Компенсація за втрачений заробіток обчислюється пропорційно від розміру середньомісячного заробітку, а компенсація за відрив від звичайних занять - пропорційно від розміру мінімальної заробітної плати.

2. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження підозрюваного, обвинуваченого, він несе самостійно.

3. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження захисника, несе підозрюваний, обвинувачений.

4. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження представника, несе особа, яку він представляє.

5. Граничний розмір компенсації за судовим рішенням витрат, пов'язаних із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 122. Витрати, пов'язані із залученням потерпілих, свідків, спеціалістів, перекладачів та експертів

1. Витрати, пов'язані із залученням свідків, спеціалістів, перекладачів та експертів, несе сторона кримінального провадження, яка заявила клопотання про виклик свідків, залучила спеціаліста, перекладача чи експерта, крім випадків, встановлених цим Кодексом.

2. Витрати, пов'язані із участю потерпілих у кримінальному провадженні, залученням та участю перекладачів для перекладу показань підозрюваного, обвинуваченого, потерпілого, цивільного позивача та цивільного відповідача, здійснюються за рахунок коштів Державного бюджету України в порядку, передбаченому Кабінетом Міністрів України. Залучення стороною обвинувачення експертів спеціалізованих державних установ, а також проведення експертизи за дорученням слідчого судді або суду здійснюється за рахунок коштів, які цільовим призначенням виділяються цим установам з Державного бюджету України.

3. Потерпілим, цивільним позивачам, свідкам оплачуються проїзд, наймання житла та добові (у разі переїзду до іншого населеного пункту), а також компенсація за втрачений заробіток чи відрив від звичайних занять.

Компенсація за втрачений заробіток обчислюється пропорційно від розміру середньомісячного заробітку, а компенсація за відрив від звичайних занять - пропорційно від розміру мінімальної заробітної плати.

4. Експертам, спеціалістам, перекладачам оплачуються проїзд, а також добові в разі переїзду до іншого населеного пункту. Експертам, спеціалістам і перекладачам повинна бути сплачена винагорода за виконану роботу, якщо це не є їх службовим обов'язком.

5. Граничний розмір компенсації витрат, пов'язаних із залученням потерпілих, свідків, спеціалістів та експертів, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

(відмітка про прибуття особи для проведення процесуальної дії)

(прізвище, ініціали, посада та підпис слідчого)

М.П.

« ____ » _____ 20__ року

**КОРИНЕЦЬ ПОВІСТКИ
ПРО ВИКЛИК**

Повістка на ім'я гр-на (ки Гр-на **Сверловича Владислава Юрійовича**, 04.01.1975 року народження, українця, громадянина України, уродженця с. Дубриничі Закарпатської області проживаючого за адресою: м. Зеленоград російської федерації. Відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 КПК України Вам необхідно з'явитися «20» червня 2023 року о «08» год. «00» хв. до Управління СБ України в Закарпатській області, за адресою: м. Ужгород, вул. Довженка, 3, для участі у допиті як підозрюваного у кримінальному провадженні № 22022070000000059 від 19.04.2022 за ознаками вчинення злочинів, передбачених ч. 2 ст. 436-2 ч. 2 ст. 110 КК України.

ОТРИМАВ

(розпис особи про отримання повістки

та ознайомлення зі змістом ст.ст. 138,

139 КПК України)

(інші дані, які підтверджують факт вручення або ознайомлення)

**Повістку про виклик
вручив**

«__» _____ 2023 року

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Гр-на **Сверловича Владислава Юрійовича**, 04.01.1975 року народження, українця, громадянина України, уродженця с. Дубриничі Закарпатської області проживаючого за адресою: м. Зеленоград російської федерації. Відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 КПК України Вам необхідно з'явитися «20» червня 2023 року о «08» год. «00» хв. до Управління СБ України в Закарпатській області, за адресою: м. Ужгород, вул. Довженка, 3, для участі у допиті як підозрюваного у кримінальному провадженні № 22022070000000059 від 19.04.2022 за ознаками вчинення злочинів, передбачених ч. 2 ст. 436-2 ч. 2 ст. 110 КК України.

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:

- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
- 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
- 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
- 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрадження, подорожі тощо;
- 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
- 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
- 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
- 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

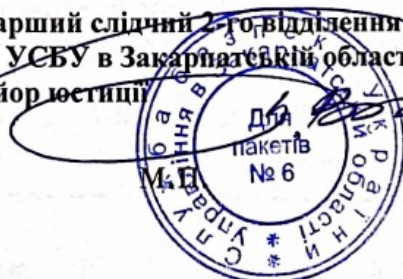
Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Старший слідчий 2-го відділення
СВ УСБУ в Закарпатській області
майор юстиції

Роман СТРЕНЦЬКИЙ

«14» червня 2023 року

Стаття 121. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження

1. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження, - це витрати обвинуваченого, підозрюваного, до якого не застосовано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, його захисника, представника потерпілого, пов'язані з переїздом до іншого населеного пункту, найманням житла, виплатою добових (у разі переїзду до іншого населеного пункту), а також втрачений заробіток чи витрати у зв'язку із відривом від звичайних занять.

Компенсація за втрачений заробіток обчислюється пропорційно від розміру середньомісячного заробітку, а компенсація за відрив від звичайних занять - пропорційно від розміру мінімальної заробітної плати.

2. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження підозрюваного, обвинуваченого, він несе самостійно.

3. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження захисника, несе підозрюваний, обвинувачений.

4. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження представника, несе особа, яку він представляє.

5. Граничний розмір компенсації за судовим рішенням витрат, пов'язаних із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 122. Витрати, пов'язані із залученням потерпілих, свідків, спеціалістів, перекладачів та експертів

1. Витрати, пов'язані із залученням свідків, спеціалістів, перекладачів та експертів, несе сторона кримінального провадження, яка заявила клопотання про виклик свідків, залучила спеціаліста, перекладача чи експерта, крім випадків, встановлених цим Кодексом.

2. Витрати, пов'язані із участю потерпілих у кримінальному провадженні, залученням та участю перекладачів для перекладу показань підозрюваного, обвинуваченого, потерпілого, цивільного позивача та цивільного відповідача, здійснюються за рахунок коштів Державного бюджету України в порядку, передбаченому Кабінетом Міністрів України. Залучення стороною обвинувачення експертів спеціалізованих державних установ, а також проведення експертизи за дорученням слідчого судді або суду здійснюється за рахунок коштів, які цільовим призначенням виділяються цим установам з Державного бюджету України.

3. Потерпілим, цивільним позивачам, свідкам оплачуються проїзд, наймання житла та добові (у разі переїзду до іншого населеного пункту), а також компенсація за втрачений заробіток чи відрив від звичайних занять.

Компенсація за втрачений заробіток обчислюється пропорційно від розміру середньомісячного заробітку, а компенсація за відрив від звичайних занять - пропорційно від розміру мінімальної заробітної плати.

4. Експертам, спеціалістам, перекладачам оплачуються проїзд, а також добові в разі переїзду до іншого населеного пункту. Експертам, спеціалістам і перекладачам повинна бути сплачена винагорода за виконану роботу, якщо це не є їх службовим обов'язком.

5. Граничний розмір компенсації витрат, пов'язаних із залученням потерпілих, свідків, спеціалістів та експертів, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

(відмітка про прибуття особи для проведення процесуальної дії)

(прізвище, ініціали, посада та підпис слідчого)

М.П. « » 20__ року

**КОРИНЕЦЬ ПОВІСТКИ
ПРО ВИКЛИК**

Повістка на ім'я гр-на (ки Гр-на **Сверловича Владислава Юрійовича**, 04.01.1975 року народження, українця, громадянина України, уродженця с. Дубриничі Закарпатської області проживаючого за адресою: м. Зеленоград російської федерації. Відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 КПК України Вам необхідно з'явитися «21» червня 2023 року о «08» год. «00» хв. до Управління СБ України в Закарпатській області, за адресою: м. Ужгород, вул. Довженка, 3, для участі у допиті як підозрюваного у кримінальному провадженні № 22022070000000059 від 19.04.2022 за ознаками вчинення злочинів, передбачених ч. 2 ст. 436-2 ч. 2 ст. 110 КК України.

ОТРИМАВ

(розпис особи про отримання повістки

та ознайомлення зі змістом ст.ст. 138,

139 КПК України)

(інші дані, які підтверджують факт вручення або ознайомлення)

Повістку про виклик вручив

«__» 2023 року

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Гр-на **Сверловича Владислава Юрійовича**, 04.01.1975 року народження, українця, громадянина України, уродженця с. Дубриничі Закарпатської області проживаючого за адресою: м. Зеленоград російської федерації. Відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 КПК України Вам необхідно з'явитися «21» червня 2023 року о «08» год. «00» хв. до Управління СБ України в Закарпатській області, за адресою: м. Ужгород, вул. Довженка, 3, для участі у допиті як підозрюваного у кримінальному провадженні № 22022070000000059 від 19.04.2022 за ознаками вчинення злочинів, передбачених ч. 2 ст. 436-2 ч. 2 ст. 110 КК України.

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:

- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
- 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
- 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
- 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
- 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
- 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
- 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
- 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Старший слідчий 2-го відділення
СВ УСБУ в Закарпатській області
майор юстиції

М.П.

Роман СТРЕНЦЬКИЙ

«14» червня 2023 року

Стаття 121. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження

1. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження, - це витрати обвинуваченого, підозрюваного, до якого не застосовано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, його захисника, представника потерпілого, пов'язані з переїздом до іншого населеного пункту, найманням житла, виплатою добових (у разі переїзду до іншого населеного пункту), а також втрачений заробіток чи витрати у зв'язку із відривом від звичайних занять.

Компенсація за втрачений заробіток обчислюється пропорційно від розміру середньомісячного заробітку, а компенсація за відрив від звичайних занять - пропорційно від розміру мінімальної заробітної плати.

2. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження підозрюваного, обвинуваченого, він несе самостійно.

3. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження захисника, несе підозрюваний, обвинувачений.

4. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження представника, несе особа, яку він представляє.

5. Граничний розмір компенсації за судовим рішенням витрат, пов'язаних із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 122. Витрати, пов'язані із залученням потерпілих, свідків, спеціалістів, перекладачів та експертів

1. Витрати, пов'язані із залученням свідків, спеціалістів, перекладачів та експертів, несе сторона кримінального провадження, яка заявила клопотання про виклик свідків, залучила спеціаліста, перекладача чи експерта, крім випадків, встановлених цим Кодексом.

2. Витрати, пов'язані із участю потерпілих у кримінальному провадженні, залученням та участю перекладачів для перекладу показань підозрюваного, обвинуваченого, потерпілого, цивільного позивача та цивільного відповідача, здійснюються за рахунок коштів Державного бюджету України в порядку, передбаченому Кабінетом Міністрів України. Залучення стороною обвинувачення експертів спеціалізованих державних установ, а також проведення експертизи за дорученням слідчого судді або суду здійснюється за рахунок коштів, які цільовим призначенням виділяються цим установам з Державного бюджету України.

3. Потерпілим, цивільним позивачам, свідкам оплачуються проїзд, наймання житла та добові (у разі переїзду до іншого населеного пункту), а також компенсація за втрачений заробіток чи відрив від звичайних занять.

Компенсація за втрачений заробіток обчислюється пропорційно від розміру середньомісячного заробітку, а компенсація за відрив від звичайних занять - пропорційно від розміру мінімальної заробітної плати.

4. Експертам, спеціалістам, перекладачам оплачуються проїзд, а також добові в разі переїзду до іншого населеного пункту. Експертам, спеціалістам і перекладачам повинна бути сплачена винагорода за виконану роботу, якщо це не є їх службовим обов'язком.

5. Граничний розмір компенсації витрат, пов'язаних із залученням потерпілих, свідків, спеціалістів та експертів, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

(відмітка про прибуття особи для проведення процесуальної дії)

(прізвище, ініціали, посада та підпис слідчого)

М.П. « ____ » _____ 20__ року